

Bedtagelse, Mindretallet derimod til Forfæstelse. Mindretallet har i sin Betænkning udtalt, at det ikke kan gaa med til Oprettelsen af ny Embeder, medmindre det virkelig paavises, at disse ere paatrængende nødvendige, og i dette Tilfælde har Mindretallet ment, at der ikke foreligger nogen saadan tvingende Grund for Genoprettelsen af et gejstligt Departementschefsemb. under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Jeg er ganske enig med det ærede Mindretal deri, at man ikke skal oprette ny Embeder, medmindre de ere nødvendige; det vil sige nødvendige i Befolkningens Interesse. Men naar man nu spørger, hvorledes kan det da bevises eller paavises, at en saadan Nødvendighed er til Stede, kan der jo i sige Tilfælde aldrig føres noget matematisk Bevis for Nødvendighedens Tilstedeværelse. Det vil komme til at bunde i et Skøn, og naar man overvejer Forholdene ved et saadant Skøn, gælder det om her at tage i Betragtning, hvorledes Folketinget har stillet sig i lignende Tilfælde tidligere ved Oprettelsen af ny Embeder, eller hvorledes Forholdene have været i dette Tilfælde hidtil, og her forekommer det mig at foreligge aldeles klart, at Flertallet har det, naar det siger, at der her er ligesaa tvingende Nødvendighed til Stede som ved andre Lejligheder, hvor man er gaaet med til ny Embeders Oprettelse.

Man vil kunne se af Lovforslagets Motiver, at det ved lgl. Resolution af 18de Maj 1848 blev bestemt, at der skulde oprettes 2 Departementer under Kultusministeriet: et for Kirkevæsenets Sager og et for Skolevæsenets Sager. Men naar vi saa gaa over til Aaret 1855, blev der ved Resolution af 31te Marts 3 Departementer under Kultusministeriet, idet man oprettede et tredje Departement, hvorunder man henlagde alle Sager vedrørende Borger- og Almue-skolevæsenet saa vel som Skolelærerseminarierne og Dødsstemsinstituttet, og der sammenlagdes desuden med dette Departementschefsemb. et Over-skoleledersemb., idet vedkommende Departementschef her ogsaa gøres til Over-skolelederschef, og denne Tilstand vedvarede til 1866; altsaa i 11 Aar havde man dette 3dje Departement under Kultusministeriet, men da saa Lønningssubvalget i 1860 havde indstillet, at man skulde nedlægge det ene

Departementschefsemb., blev det vedtaget i Lønningssloven af 31te Marts 1860, at man skulde inddrage Lønnen til den tredje Departementschef; men først i 1866, da den daværende Over-skolelederschef døde, skete Inddragelsen for dette Embedes Vedkommende. Derpaa henlægges Borger- og Almue-skolevæsenet under Iste Departement for de gejstlige Sager, og der var saaledes fremdeles 4 Kontorer under Kultusministeriet, altsaa 2 Kontorer under hvert Departement. Deri blev der foretaget en Forandring ved Lønningssloven af 2den Juli 1870, hvor nemlig det Forslag, som Folketinget indstillede, blev vedtaget, saaledes at man ved Loven af 2den Juli 1870, indtog en Departementschef og en Kontorchef under Kultusministeriet. Lønningssubvalget skriver den Gang i sin Betænkning, at naar man indtager det Kontor for Revisionsvæsenet, som behandler „de gejstlige Stiftelses-Midler, Regnskaber over Bispetiender, Udstillingsfondens Regnskab og Missionsregnskabet“ — et Kontor, hvor der var en Kontorchef og en Fuldmægtig — naar man tager dette Kontor bort fra Kultusministeriet og henlægger det under Finansministeriet og saa naar Skolevæsenet sammen, idet man tager Borger- og Almue-skolevæsenet, som er henlagt under det gejstlige Departement, og naar det sammen med de øvrige Skolevæsen under det andet Departement, mener man ogsaa at kunne undvære den ene Departementschef, saaledes at der nu i Stedet for 2 Departementschefer med 4 Kontorer kun blev 1 Departementschef med 2 Kontorchefer. Lønningssubvalget skriver i sin Betænkning, der findes i Rigsdagstidende for 1869—70, Tillæg B., Sp. 994 ff. — jeg haaber med den højtærede Formands Tilladelse at maatte oplæse nogle Linier af denne Betænkning, som hele Udvalget var enig om, baade Højre og Venstre — følgende: „Naar efter Forslaget de hidtil under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet henlagte Revisionsforretninger udgaa fra dette Ministerium og forenes med et af Revisionsdepartementerne, formener Udvalget, at Omfanget af de Forretninger, der fremdeles ville være at besørge i selve dette Ministerium, ikke er større, end at de med den fornødne Medhjælp uden Vanskelighed, maatte kunne besørges ved 1 Direktør og gennem 2 Kontorer, hvert med